A°. 1848. N°. 18.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is ƒ5 in de drie maanden.

WOENSDAG 26 JANUARI.

De prijs der Advertentiën is, van één tot vijf regels, ƒ1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Advertentiën voor de Courant van den eigen dag moeten bezorgd worden des morgens vóór negen ure. Alle Advertentiën ná negen ure inkomende blijven liggen tot het volgend nommer.

Buitenlandsche berigten.

ZWEDEN.

Stockholm, [illegible] Z. M. [illegible] zich thans in zooverre hersteld, dat hij weder op zijnen stoel zitten en lezen kan.

DENEMARKEN.

Uit Koppenhagen schrijft men, dat Z. M. Koning *Christiaan VIII* van Denemarken, den 19den dezer, ten 6½ ure des morgens, aldaar is overleden.

De overledene vorst was geboren den 18den september 1786 en dus ruim 61 jaren oud. Hij beklom daarentegen den 3den december 1839, opvolgende Koning *Frederik VI*, zoon van *Christiaan VII*, onderen halve broeder zijns vaders. In 1812 gescheiden van zijne eerste vrouw, eene Mecklenburgsche prinses, huwde hij in 1815 zijne thans hem overlevende weduwe *Carolina Amalia van Holstein-Augustenburg*.

Zijn troonopvolger is zijn eenige zoon (uit het eerste huwelijk gesproten), *Frederik VII*, geboren 6 october 1808. Deze vorst is tweemalen gehuwd geweest en beide malen van zijne gemalinnen wettiglijk gescheiden, eerst in 1837 van *Maria van Denemarken* (thans gemalin van hertog *Karel van Glucksburgh*), daarna in 1846 van *Carolina van Mecklenburg-Strelitz*. Beide deze huwelijken zijn kinderloos gebleven.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 21 *jan.* Het volgende kan tot een staaltje dienen van den gang der openbare zaken in het keurvorstendom Hessen. Langs onderscheidene wegen en door allerlei middelen was het der regering gelukt, in de Kamer eene majoriteit te verschaffen van *ééne* stem. In de voorlaatste zitting waren aan de orde van den dag, in de eerste plaats de toelating in dezelve van het liberale lid *van Waiz*, ter plaatsvervanging van den afgevaardigden *Gundbachs*, en vervolgens de stemming over de financiële wetten. Wat doet nu de regering om de aanneming der laatsten te verzekeren? Zij dringt er op aan, dat de orde van den dag veranderd worde en de stemming over de financiële wetten plaats hebbe voor de toelating van het nieuwe liberale lid. Het gelukt haar dit door te zetten, en deze wetten in eene geheime zitting met de meerderheid van deze *ééne* stem te doen aannemen. Door deze handeling heeft zij zich aan eene schreeuwende onregtvaardigheid schuldig gemaakt, hetwelk des te meer in het oog liep, omdat nog zeer onlangs de regeringspartij met nadruk er op aangedrongen had, dat men zich in de Kamer stiptelijk aan de orde van den dag zou houden. Onze berigtgever voegt er bij, dat, bij den tegenwoordigen staat van zaken in het keurvorstendom Hessen, men aldaar op het ergste gevat moet zijn nopens den niet grondwettelijken gang der dingen.

Berlijn, 22 *jan.* De *Allgemeine Preussische Zeitung* geeft heden het verslag van de tweede zitting der afgevaardigden uit de standen (*Ständische Ausschüsse*) van het koningrijk. In deze zitting is het ontwerp van Wetboek van Strafregt ter behandeling aangeboden. Tot die behandeling is de vergadering echter niet overgegaan dan na een merkwaardig incident. Het ontwerp was, gelijk men weet, reeds vroeger aan het onderzoek eener voorbereidende afdeeling uit de standen onderworpen geweest. De voorzitter dezer afdeeling heeft thans vóór alles verklaard, dat de afdeeling in de eerste plaats heeft onderzocht, of de behandeling van het ontwerp in deze vergadering zou mogen geschieden, behoudens de regten van den *vereenigden landdag* en zonder te kort te doen aan de verklaringen, welke de thans bijeengekomen afgevaardigden uit de standen bij hunne verkiezing ten deze aanzien hebben afgelegd. De sectie was van oordeel geweest, dat het Strafwetboek hier mogt onderzocht worden zonder die regten en deze verklaringen te kort te doen, én dat het niet noodig was verder over de bevoegdheid dezer vergadering te handelen, vermits het niet te verwachten was, dat haar andere onderwerpen ter behandeling zouden worden aangeboden.

Met deze verklaring hebben zich, wat de slotsom aangaat, de hoofden der oppositie vereenigd, doch onder de stellige reserve, dat de leden dezer vergadering slechts een beperkt mandaat hebben en dat zij zich onbevoegd achten over elk ander onderwerp dan het thans aanhangige te beraadslagen.

Deze laatste verklaring door den heer *von Auerswald* namens een aantal zijner medeleden afgelegd, werd nader bevestigd door den heer *Camphausen* (den bekenden afgevaardigde uit Keulen), die daarbij te kennen gaf, dat hij zich voorbehield om later het onderzoek ter sprake te brengen in hoeverre het nu aanhangige wets-ontwerp alle constitutionele stadiën doorloopen had, en of het niet ten slotte aan het oordeel van den *Vereenigden Landdag* zelven moest worden onderworpen. Bij deze gelegenheid ging de heer *Camphausen* de geschiedenis van de bijeenroeping en van de eerste bijeenkomst van den landdag na. Hij herinnerde daarbij, hoe die landdag [illegible] bezadigdheid en door haar [illegible] op de constitutionele baan [illegible] zich aan oneerbiedigheid jegens de regering schuldig te maken, de bewondering van het buitenland had verworven, maar hoe de regering zelve, »de hand die de landdag haar reikte *in toorn* had afgewezen." Deze woorden verwekten algemeene beweging, en na eene aanmerking van den voorzitter stemde de heer *Camphausen* er in toe het woord *onwil* in stede van *toorn* geplaatst te zien.

De heer *von Bodelschwing*, commissaris der regering bij de vergadering, beantwoordde kortelijk den spreker en beriep zich eenvoudig daarop, dat de regten en bevoegdheden der thans verzamelde vergadering (de *vereinigte Ausschuss*) gegrond waren op de wet van 3 februari; dat de koning wel beloofd had te zullen overwegen of er verandering noodig was in de bepalingen der wet, doch dat die overweging nog tot geen resultaat had geleid.

Hierna ging de vergadering over tot de orde van den dag, de behandeling van het wetsontwerp. Het onderzoek geschiedt artikelsgewijze en belooft bij de bekende woordenrijkheid van ons Duitschers zeer uitvoerig te worden. Althans in deze eerste zitting zijn slechts twee artikels afgedaan, en is daarbij over den titel van het hoofdstuk en over de redactie der artikelen zoowel als over den geest der bepalingen veel geredekaveld. Het belangrijkste punt der discussie was de vraag of de wet *enuntiatief*, dan wel *imperatief* (gelijk de 10 geboden, *gij zult niet stelen*) zoude behooren te spreken. Er waren leden die oordeelden, dat de laatste vorm het geschiktst zoude zijn om der wet indruk bij het volk te verschaffen, en dat de eerste de wet als slechts voor den *regter* geschreven doet voorkomen. Natuurlijk vond dit denkbeeld geen algemeene goedkeuring.

Behalve den landdags-commissaris en den minister van justitie *Uhden*, heeft de regering aan twee justitieraden, *Bischoff* en *Simons*, zitting in de vergadering verleend, ten einde de ontworpen wets-artikelen te verdedigen.

In de zitting van den 19den is de behandeling van het ontwerp voortgezet, de belangrijkste vragen die daarbij te berde gebragt zijn, waren: zal de strafregtspraak over het geheele koningrijk door een jury geschieden? Zal het onderscheid tusschen *onteerende* en *niet onteerende* straffen uit den *Code Pénal* worden overgenomen? Zal op de afschaffing der doodstraf worden aangedrongen? Het verslag echter der *Preussische Zeitung* loopt niet ver genoeg om de beslissing nopens deze punten mede te deelen.

ZWITSERLAND.

Van de Zwitsersche grenzen, 20 *jan.* Een belangrijk berigt was gisteren te Bern in omloop. Volgens hetzelve zou de nota van den Paus aan den Zwitserschen landdag het gevolg zijn van onjuiste berigten en verkeerde voorstellingen nopens de Zwitsersche aangelegenheden aan Z. H.; dagbladen van de partij van achteruitgang en de berigten van den nuntius hadden den Paus in eene dwaling gebragt. Thans beter ingelicht, zou Z. H. den 9den dezer het bevel tot terugroeping van den tegenwoordigen nuntius bij het eedgenootschap, mgr. *Andrea*, onderteekend en een ander in zijne plaats benoemd hebben. Wie deze prelaat is, was nog niet bekend, doch men verzekert, dat hij een persoon van gematigde grondbeginselen is.

ENGELAND.

Londen, 22 *jan.* De heeren *Brett* alhier, hebben voorgenomen, door middel van hunnen electrischen telegraaf, die tevens het geseinde drukt, eene gemeenschap daar te stellen tusschen Dover en Calais; de Engelsche en Fransche regeringen hebben concessie gegeven; vooral heeft de laatste krachtdadige ondersteuning beloofd.

— De berigten van Laboan maken melding van de snelle uitbreiding, welke deze nederzetting verkrijgt. Op het einde van october 1847 waren daar drie oorlogschepen bijeen en men wachtte er nog verscheidene ijzeren stoombooten, bestemd ter aanvulling van het eskader, waarmede de admiraal *Inglefield* zich naar Sooloo denkt te begeven. Men berigt tegen het voorjaar van 1848 eene expeditie, die de zeerooverij in de hartader moet treffen en in haren voornaamsten schuilhoek uitroeijen; maar men ontveinst zich de moeijelijkheid van zulk eene onderneming niet, want de stad Sooloo is zoo goed versterkt, dat zij den gelijktijdigen aanval van twee Spaansche fregatten heeft kunnen wederstaan, die hunne sloepen verloren, alsmede al de zich daarin bevindende manschappen. De stoombooten moeten voorzigtig zijn, dewijl er bij eb niet meer dan twee vademen water staat. De fregatten moeten zich in het ruime sop houden en alleen tot den aanval medewerken, door het ontschepen van troepen. De bewoners van den Archipel hopen veel van deze expeditie en inderdaad zal zij waarschijnlijk veel bijdragen tot de uitroeijing der zeerooverij; maar het zal vermoedelijk niet gelukken dit kwaad met wortel en tak uit te roeijen, daar deze gewoonte te zeer ingeworteld is bij de eilanders.

De invoer van levensmiddelen vermeerdert op Laboan. Men vindt er runderen, gevogelte, vruchten en groenten te koop. Goed water is steeds moeijelijk te bekomen. De sterfte onder de Europeanen neemt

af, en de gezondheidstoestand op het eiland verbetert dagelijks.

— Op aanzoek van zijne ambtgenooten en van andere invloedrijke personen, heeft de heer *Demster Heming*, president van het committé van Spaansche fondsenhouders, besloten, sich tegen het einde dezer maand naar Madrid te begeven, ten einde eene schikking te beproeven, ten gunste der Spaansche fondsenhouders in Engeland. Uit hoofde van den rang en de talenten van dezen heer, verwacht men van zijne zending veel goeds.

— De dagbladen, die dezer dagen kortelijk mededeelden, dat de graaf *van Powis* overleden was aan de gevolgen van een ongeluk, dat hem op de jagt was overkomen, behelzen heden meer uitvoerige bijzonderheden aangaande dit voorval; daaruit blijkt dat de heer *Robert Clive*, oudste zoon van den graaf, het schot gelost heeft, waardoor zijn vader is getroffen. De jongman is bijna krankzinnig van droefheid en wanhoop.

FRANKRIJK.

Parijs, *21 jan.* De heer *Michel Chevalier* is geen mede-arbeider meer aan het *Journal des Débats*. De heer *Armand Bertin* had van hem verlangd dat hij den brief, dien hij aan den heer *Michelet* heeft geschreven, zou terugroepen, en weder intrekken wat hij daarin gezegd had. De heer *Chevalier* sloeg dit met vastheid af en de heer *Bertin* beantwoordde deze weigering daarmede, dat hij den heer *Chevalier* alle artikels, welke deze hem gezonden had, en daaronder zelfs die reeds gedrukt waren, terugzond.

— Gisteren kwamen aan het Hôtel der Invaliden drie ontzaggelijke vrachtwagens aan met geweldige blokken prachtig, geaderd, zwart marmer. Naar men zegt, zouden dit de blokken porphyr zijn, welke de keizer van Rusland aan de regering heeft aangeboden voor het praalgraf van *Napoleon*, welks oprigting zeer langzaam voortgaat.

Parijs, *22 jan.* Gisteren avond, bij het uiteengaan der Kamer van Afgevaardigden, zeide men dat de heer *Richond des Brus* eene uitdaging gezonden had aan den heer *Garnier-Pagès*, ter zake van het incident in de Kamer. De getuigen van den eersten heer zijn de heeren *Liadières* en *Lavielle*; die van den tweeden de heeren *Larabit*, *Carnot* en *de Courtais*. Volgens *la Patrie* zouden deze getuigen reeds eene bijeenkomst gehouden hebben.

— Eergisteren is een hoofdambtenaar bij de groote kanselarij van het legioen van eer gearresteerd, als beschuldigd van valschheid in authentiek geschrift, en van bedriegelijke toeëigening van fondsen, enz. Hij heeft ook reeds dadelijk bekend. Uit de bijzonderheden aangaande deze schandelijke zaak blijkt, dat men reeds sedert eenigen tijd vermoeden had opgevat tegen dezen ambtenaar, wegens de menigvuldige klagten, die er van verschillende broeders der orde, die de hun toegezegde ondersteuning niet hadden ontvangen, waren ingekomen; dat de bedoelde ambtenaar steeds alle bedriegelijke handelwijzen had ontkend, en beweerd, dat de regthebbenden het hunne hadden ontvangen; maar dat, toen eindelijk de zegelbewaarder en de procureur-generaal zich ten zijnent hadden begeven, hij juist den vorigen nacht naar Engeland was vertrokken. Aldaar hield men hem in het oog en toen de schuldige eindelijk de zich toegeëigende gelden verteerd en besloten had naar Frankrijk terug te keeren en werkelijk te Parijs terugkwam, werd hij dadelijk in hechtenis genomen. De regter van instructie *Broussais* is belast met de verdere instructie dezer zaak.

— De *Presse* beweert, dat er in den raad der ministers zou besloten zijn, terstond na den afloop der beraadslagingen over het adres van antwoord, den heer *Dupin* als procureur-generaal bij het Hof van Cassatie af te zetten.

SPANJE.

Madrid, *8 jan.* De komst van *Espartero* verzamelde gisteren vele lieden uit de volksklasse voor de deur van het huis in de Montera-straat, waar hij was afgestapt, en men merkte daaronder vele voormalige bijzonder tot tumult geneigde nationale garden op. Daar de *Calle de la Montera* toevallig eene der drukste straten van Madrid is, en de nu hier verzamelde door de clubs afgevaardigde volkshoopen aan rijtuigen en voetgangers den weg versperden, zoo ontstond er eenige verwarring, en tegen den avond werden eenige patrouilles der burgerwacht afgezonden om den doorgang vrij te houden. Iets dergelijks heeft zich heden herhaald. *Espartero* heeft met *Narvaez* en andere ministers en ook met andere personen der Moderados gesproken en zich in monarchale, verzoenende en gematigde woorden uitgedrukt. Dien ten gevolge hebben eenige Exaltados wantrouwen jegens hem opgevat, terwijl daarentegen eenige Moderados gelooven, dat de man anders is geworden. Wij zijn van meening, dat *Espartero* ook thans weder dezelfde dubbelzinnige rol zal spelen, dien hij altijd gespeeld heeft; hij zal de partijen honig om den mond smeeren, zoolang hij ze noodig heeft, en zich, zoodra hij er weder bovenop is, niet verder om hen bekreunen. Tevens zou zijne terugkomst wel eens het sein kunnen wezen om de onder de Exaltados heerschende oneenigheid nog scherper te doen uitkomen; want een gedeelte derzelven bestaat uit persoonlijke vijanden van hem, reeds van 1843 af. Dus zal een gedeelte zich om *Espartero* scharen en een ander gedeelte om *Lopez*, *Cortina*, *Madoz* enz. Tot nu toe waren de laatsten de hoofden van de partij der Exaltados in de Cortes en in de drukpers, en de Ayacuchos zeiden op alles: Ja! (*iban como de reata*); doch in het vervolg zullen de Ayacuchos den baas zoeken te spelen en dat moet noodwendig tot tweedragt voeren. Mijns bedunkens is er geen twijfel aan, dat *Espartero's* terugkomst eene ramp voor Spanje is, want er zijn menschen die nu eens voor altijd zich in hun vaderland niet stil kunnen houden. Tot deze klasse van menschen behoort *Espartero*, even als *Godoy* en *Cabrera* er toe behoorden. Ook hebben wij grond te vermoeden dat *Espartero's* komst noch eene geïsoleerde noch eene bloote partij-handeling is, doch dat zij met de politiek van het buitenland in verband staat. Engeland kan niet rustig toezien dat een zoon van *Louis-Philippe* mogelijk den troon van Spanje bestijgt, terwijl een andere zoon van dezen monarch als onder-koning in Algiers heerscht. Om de eerste eventualiteit tegen te werken, heeft *Palmerston* den graaf *Montemolin* met alle middelen die hem ten dienste stonden ondersteund, en, daar het niet mogelijk was hem op den troon te helpen, heeft hij toch weten te verkrijgen, dat men hem toestond zich met der woon in Spanje te vestigen. Wij weten van goederhand dat de Puritanos in de laatste dagen hunner heerschappij deze onderhandeling met *Montemolin* aanknoopten, ten einde den terugkeer naar Spanje van hem en van zijne volgelingen tot stand te brengen, om hem hier voor het geval dat koningin *Isabella* kwam te overlijden als infant en pretendent der kroon terstond bij de hand te hebben. *Montemolin* liet zich daarop wel in liberalen en verdraagzamen zin uit, doch kon er niet toe besluiten zijne nicht *Isabella*, (wanneer dit het plan te doen slagen onvermijdelijk was), als koningin te erkennen. Men zegt dat, bij die onderhandelingen, de zoon van don *Carlos* zich zelfs voor vrijheid van godsdienst in Spanje zou verklaard hebben. Indien hij dit waarlijk gedaan heeft, zoo kent hij Spanje niet; want zoo men hier allengs den wrok van provincie tegen provincie vergeten en zich bij gewigtige aangelegenheden als eene éénige groote natie getoond heeft, zoo heeft men dit enkel en alleen aan de eenheid van geloof te danken. In Spanje is het niet als in het Noorden, waar verschillende gezindheden rustig met en nevens elkander leven kunnen; werd in deze zuidelijke streken vol van gloeijende harten en ziedende hartstogten eene verscheidenheid van eerediensten ingevoerd, zoo ware het met den innerlijken vrede voor altijd gedaan. Doch om op onze vraag terug te komen, zoo gelooven wij, gelijk wij boven reeds zeiden, dat Engeland invloed heeft gehad op deze onderhandelingen der Puritanos met den graaf *Montemolin*, daar het dezen in de plaats van den hertog *van Montpensier* wilde schuiven. En evenzoo gelooven wij dat *Espartero's* terugkomst op aandrang van Engeland plaats had, hetwelk de vijanden van *Louis-Philippe* hier bij elkander vereenigd wenscht te zien, en tot deze vijanden behoort *Espartero* evenzeer als *Montemolin*. Zoo is dan ook hier weder het rampzalige Spanje de speelbal van Engeland's en Frankrijk's intrigues.

BELGIE.

Brussel, *24 jan.* De openbare inkomsten hebben gedurende 1847 73,515,017 franken opgeleverd, dat is, ruim 56,000 franken meer dan in 1846. De tegenstanders der bewindslieden merken daarbij op, dat, dewijl daaronder begrepen is eene vermeerdering van ruim een millioen van de ijzerbanen, het gevolg van vroeger gemaakte onkosten, de opbrengst der eigenlijke belastingen eene vermindering van omtrent een millioen heeft bedragen.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, *23 jan.* Gedurende de 22 eerste dagen dezes jaars zijn alhier 303 personen meer overleden dan geboren.

— Gisteren avond is de heer *A. Sinkel*, een der voornaamste manufactuur-handelaars alhier, overleden. Als nuttig inwoner der hoofdstad, genoot hij algemeene achting.

Amsterdam, *24 jan.* Onlangs is eene belangrijke inrigting van liefdadigheid in ons vaderland tot stand gekomen, namelijk een *Landbouwkundig Huis van Opvoeding voor Verwaarloosde Kinderen*, in navolging der beroemde *Colonie Agricole*, te Mettray, in Frankrijk. Deze inrigting wordt gevestigd te Montfoort; zij is niet alleen voor jeugdige overtreders der wet, maar voor verwaarloosde kinderen in het algemeen bestemd; de uitgebreidheid van haren werkkring zal afhangen van de giften en inkomsten, die zij te wachten heeft. Omtrent de opleiding, aan de kinderen te geven en de werkzaamheden, deelt de directie tot nog toe slechts de volgende hoofdbeginselen mede: *a*. Het weren van luiheid en ledigheid, door het zooveel mogelijk verschaffen van doelmatigen arbeid. *b*. Het bevorderen van den leeslust door geschiedkundige, zedekundige en godsdienstige werken. *c*. Geheele onthouding van sterke dranken. *d*. Zorg voor orde, naar eene in elke zaal op te hangen tijdsverdeeling der werkzaamheden." — Met dit huis van opvoeding willen de oprigters verbinden: 1°. Een *Provenierhuis*, waarin bejaarde lieden zich, tegen eene bepaalde som, op het grootboek ingeschreven, kunnen inkoopen; 2°. een *Kosthuis* ter verpleging van oude mannen, tegen *f* 100 's jaars; 3°. een *Bestedingshuis*, waarin gemeenten of corporatiën hunne armen kunnen bestellen tegen bepaalde sommen, bij wijze van abonnement. Reeds van 10 gemeenten zijn bestedelingen aan de directie toegezonden; 72 gemeenten hebben die toegezegd. Ook aan dezen moet landbouwkundigen arbeid of handwerk worden verschaft, naar hunne bijzondere geschikt zijn. — Voorloopig is de eenige directeur der geheele inrigting de heer *D. van Frankenhuysen*, hervormd predikant te Rotterdam; het toezigt moet worden opgedragen aan 12 super-intendenten, van welke reeds benoemd zijn: de heeren *M. B. Romeny*, predikant; *M. van Berkel*, institeur; *B. Wevecate*, wethouder; *H. Dykman*, allen te Montfoort; *K. Perk Vlaanderen*, te Hilversum; mr. *C. W. E. C. de Geer*, burgemeester te Werkhoven; mr. *C. C. E. d'Engelbronner*, referendaris bij het ministerie van justitie te 's Hage. Bij al deze bestuurders zijn nadere inlichtingen omtrent de zaak te bekomen; en kunnen giften of inschrijvingen voor jaarlijksche bijdragen worden bezorgd. Zij die *f* 100 of meer geven, ontvangen den naam van fondateurs en fondatrices, met zekere daaraan verbondene regten; donateurs en donatrices zijn zij, wier giften niet beneden *f* 25 bedragen; ook kleinere giften van begunstigers worden echter met dankbaarheid aangenomen. (*Hand.*)

's Gravenhage, *23 jan.* Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken heeft de belanghebbenden verwittigd, dat door hem voortaan elken woensdag, van 12 tot 2 ure, aan het locaal van het departement van binnenlandsche zaken zullen worden ontvangen diegenen, welke hem over zaken, het gezegde departement betreffende, wenschen te spreken.

Op aanstaanden donderdag, den 27sten januarij, zal de gewone audientie van den minister van financiën geen plaats hebben.

— Uit een vergelijkenden staat der reizigers en ontvangsten van den Hollandschen spoorweg tusschen Amsterdam en Rotterdam gedurende de jaren 1846 en 1847, die in den *Nederlandschen Stoompost* voorkomt, blijkt, dat het getal reizigers in 1847

heeft bedragen	814.164
en in 1846	608.676
derhalve in 1847 meer.	205.488

En dat de ontvangsten hebben bedragen:

in 1847	*f* 825,646.37
en in 1846	624,290.83½
derhalve in 1847 meer	*f* 201,356.03½

— Reeds heden morgen vroegtijdig is de Engelsche stoompakket *the Ocean*, kapitein *Haste*, met de brievenmalen uit Londen te Scheveningen aangekomen. Kort daarna werd dezelve door eene tweede boot gevolgd, die de brievenmalen van Hamburg moest afwachten. Men roemt zeer de spoedige en ordelijke wijze, waarmede de reizigers van de boot naar wal worden gebragt en niet minder de zorg, die de politie voor passagiers en goederen betoont.

— Dezer dagen werd gemeld dat er eene tentoonstelling en verloting van schilderijen en teekeningen door de meeste leden der societeit *Amicitia*, ten voordeele der armen alhier zal worden gehouden. Thans verzekert men, dat die leden der societeit, die geene eigenlijke beoefenaars der schoone kunsten zijn, schilderijen besteld, gekocht of uit hunne kabinetten genomen hebben, om daarmede het getal der prijzen dezer loterij te vermeerderen. Verder verneemt men, dat de drukkers op zich genomen hebben alles wat tot het drukwerk behoort, zoo als loten, bons, billetten, enz., zonder eenige vergoeding [illegible] kosteloos te drukken; zoo ook, dat de papierhandelaar kosteloos de leverancie van papier heeft op zich genomen. Reeds vroeger werd vermeld, dat de voor de loterij bestemde schilderijen, in eene der localen van de gewezen Schutters Doelen, daartoe door het stedelijk bestuur afgestaan, zullen worden ten toon gesteld voor het publiek, tegen betaling van 25 centen, en dat de opbrengst dezer tentoonstelling insgelijks tot een weldadig doel zal worden bestemd.

— Wij achten het van algemeen belang de aandacht te vestigen op de navolgende regtszaak: Met een rijtuig, passerende het grenskantoor te Beek, en komende van Nijmegen, werd op den 2den dezer, door de ambtenaren van 's rijks belastingen aangehouden, om declaratie te doen, mej. *A. A.* wed. *K.*, wonende te Kleef, toen bij visitatie in hare kabas of draagmand werden gevonden zes stuks brieven, onvoorzien van postmerk en aan verschillende personen te Kleef geadresseerd. Hiervan proces-verbaal opgemaakt en naar aanleiding van het arrêté van 27 prairial, an IX, in regten betrokken, werd de beklaagde, bij vonnis der arrondissements-regtbank te Nijmegen, *ontslagen van alle regtsvervolging*, [illegible] het gepleegde niet van toepassing konde zijn de straf, bepaald bij artikel 5 van gemeld arrêté, omdat het verbod in artikel 1 voorkomende, aan alle personen, die aan de dienst der posterijen niet zijn verbonden, *om zich te immisceren* in het transport van brieven enz., waarvan de overbrenging [illegible] de administratie der brievenpost is toevertrouwd, onmogelijk in eenen volstrekten zin van alle transport van brieven door de opgenoemde personen verstaan konde worden, daar zulks tot het ongerijmde zoude leiden, maar dat de wetgever alleen zoodanigen inbreuk op het uitsluitend regt der openbare brievenpost heeft willen bestraffen, waardoor een daartoe onbevoegd persoon zich het regt der brievenposterij aanmatigt, om *geregeld* en *voor een bepaald loon* voor de overbrenging der brieven te zorgen. Op het beroep in cassatie van den officier van justitie bij de arrondissements-regtbank voornoemd, werd echter door den Hoogen Raad, bij arrest van den 11den dezer, (in strijd met het gevoelen van den advokaat-generaal *Arntzenius*, die tot verwerping van het beroep in cassatie had geconcludeerd) in substantie uitgemaakt en beslist, dat art. 1 van het arrêté van den 27sten prairial van het IXde jaar niet alleen aan de ondernemers van vrije rijtuigen, maar bovendien *aan ieder ander persoon vreemd* aan de dienst der posterij, verbiedt om zich te mengen in het transport van brieven enz., waarvan de overbrenging uitsluitend aan de administratie der brievenpost is toevertrouwd; dat dit artikel is algemeen en onbeperkt, en dat het geen onderscheid maakt tusschen personen, die zulks gewoonlijk en geregeld of slechts eenen enkelen keer, en *voor geld*, dan of niet zouden verrigten, maar dat het woord *s'immiscer* aanduidt elke onbevoegde bemoeijing met zaken, waartoe een ander uitsluitend wettelijk is geregtigd. Dien ten gevolge werd door den Hoogen Raad het beklaagde vonnis vernietigd, en, ten principale regt doende op de bij hetzelve als bewezen aangenomene feiten, verklaard, dat die feiten daarstellen het wanbedrijf van het vervoeren, door iemand, geheel vreemd aan de dienst der posterijen, van brieven waarvan het vervoeren uitsluitend aan de administratie der brievenposterij is toevertrouwd; en de gerequireerde ter dier zake veroordeeld in eene geldboete van *f* 75, en in de kosten van het regtsgeding, die in cassatie gevallen, daaronder begrepen. (*Hand.*)

Utrecht, 23 *jan.* Aan de Utrechtsche hoogeschool waren op den 1sten januari dezes jaars ingeschreven 348 studenten, waarvan 332 te Utrecht en 16 elders. Van deze zijn er studerende: in de faculteit der geneesk. 54; in die der wis- en natuurkunde 8; in die der godgeleerdheid 117; in die der regtsgeleerdheid 155; in die der letterkunde 14. Uit bovenstaande opgave blijkt thans, dat onze hoogeschool de meest bezochte is; immers te Leiden waren, volgens den studenten-almanak, werkelijk 317 studenten, te Groningen 239; hier bevinden zich echter 332 studerenden. Voor eenigen tijd was er strijd ontstaan tusschen den Leidschen correspondent van het *Handelsblad* en de *Leidsche Courant*. Het blijkt uit bovengenoemde opgave, dat de correspondent van het *Handelsblad* werkelijk gelijk had, toen hij meldde, dat het aantal studenten te Leiden was verminderd.

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, — januari.

Wij zijn in het achtste jaar der regering van Z. M. WILLEM II, en wij zijn aan deszelfs vijfden minister van Buitenlandsche Zaken. Moet men deze groote consumtie van ministers, welke de Staten-Generaal voorzeker niet hebben afgedwongen, daaraan wijten, dat Z. M. zeer moeijelijk te bevredigen is? moet men dezelve toeschrijven aan der ministers bevondene ongeschiktheid voor of aan derzelver onoverkoombare tegenzin tegen de hun opgedrongen portefeuille?

De minister van buitenlandsche zaken, met wien de regering van Z. M. WILLEM II aanving, was de heer VERSTOLK VAN SOELEN; deze, een man van kunde en ervaring, werd, wel is waar, niet door den thans regerenden Koning *gekozen*, maar slechts in zijne lang vervulde betrekking *bevestigd*. Ongeveer een jaar na dato, kreeg de grijze diplomaat zijn ontslag; waarom? [illegible] officiëel bekend gemaakt; de reden of het voorwendsel kan hebben bestaan in de [illegible]heid des Konings om een met Pruissen, [illegible] de staten van het Duitsche tolverbond, *vermoedelijk luidens Zijner Majesteits instructiën aangegaan verdrag*, te [illegible] heer VERSTOLK VAN SOELEN [illegible] met gespannen verwachting zag men uit naar den opvolger welken Zijner Majesteits keuze hem geven zou? aan wien zou, in dit belangrijk, ja dreigend oogenblik (want de Duitsche tolstaten waren zeer ontevreden over de weigering van ratificatie) het zoo gewigtig departement van buitenlandsche zaken worden opgedragen? De Koning koos . . . zijnen hofmaarschalk den baron HUYSSEN VAN KATTENDIJKE. Die achtenswaardige edelman, een voortreffelijk hofmaarschalk, had zich echter luttel met staatszaken of diplomatie ingelaten, zoodat zijne benoeming iedereen bevreemdde.

Doch de heer VAN KATTENDIJKE gaf dadelijk, niet als een intrigant of kwakzalver, maar met volle opregtheid, te kennen, dat hij de hem opgedragene portefeuille slechts *ad interim* aanvaardde, totdat de Koning tijd zou hebben gehad om zijne keuze op eenen anderen te bepalen, op eenen staatsman, die zich voor de gewigtige en moeijelijke betrekking door langer studie zou hebben voorbereid. De heer VAN KATTENDIJKE bragt waarlijk een offer aan de wenschen des Konings, toen hij zich tijdelijk met de portefeuille belastte hij trok er volstrekt geen voordeel van; hij deed geen' zijner zonen of verwanten tot eenigerlei post benoemen; hij besteedde een gedeelte van zijn eigen fortuin aan de vervulling zijner kostbare betrekking. Eerst nadat hij den Koning een paar jaren den tijd had gelaten om eenen anderen minister te kiezen, legde hij, na Z. M. herhaaldelijk, tot zijne vervanging te hebben aangezocht, de portefeuille neder. Een tijdsbestek, echter, van twee jaren scheen voor den Koning nog niet voldoende te zijn geweest om zijne keuze op eenen anderen te vestigen; want de heer VAN KATTENDIJKE werd weder door eenen anderen *intermairen* minister vervangen; namelijk door den baron SCHIMMELPENNINCK, toenmaals minister van Binnenlandsche Zaken, aan wien tevens het departement van buitenlandsche zaken tijdelijk opgedragen werd. Ziedaar dus reeds den derden minister van Buitenlandsche Zaken met wien, sedert de optreding van Z. M. WILLEM II, de vreemde diplomatie te 's Hage en de buitenlandsche kabinetten te doen hadden. Ziedaar de derde minister, die aan het hoofd des departements stond en onze buitenlandsche aangelegenheden leiden moest. Eenige weken, intusschen, bleef Z. M. bedacht op de vervanging van den heer SCHIMMELPENNINCK; toen koos Hoogstdezelve .... een' zijner adjudanten, den gepensioneerden, en, gelijk men thans verneemt, dooven generaal DE LA SARRAZ. Was iedereen, zoo binnen- als buitenslands, verwonderd geweest over de benoeming van 's Konings hofmaarschalk, met veel grooter verbazing vernam men nu de benoeming van 's Konings adjudant! Die persoon, luttel beroemd bij het leger, was niet alleen volstrekt onbekend in de staatkundige wereld, maar geheel vreemd aan de hoogere maatschappelijke kringen en in de diplomatische salons, alwaar men daarentegen den hofmaarschalk, baron VAN KATTENDIJKE, steeds met onderscheiding had behandeld. Geen onzer diplomaten, geen der vreemden, konde den gepensioneerden generaal; aan de buitenlandsche kabinetten werd dus de optreding gemeld van *neen zekeren* »gepensioneerden generaal DE LA SARRAZ," als vierde minister van buitenlandsche zaken van den sedert vier jaren regerenden koning. Zoo algemeen, echter en zoo luid verhief zich aldra de openbare meening tegen die onbegrijpelijke verschijning, dat »de Nederlandsche TALLEYRAND" — gelijk een correspondent der Augsburger *Allgemeine Zeitung* laatstelijk den dooven kanonnier betitelde — zich zeer spoedig het *air* meende te moeten geven van tegen wil en dank minister te zijn en niets liever te wenschen dan het verlof om zijne kool te gaan planten! Of ware zulks den gepensioneerden militair werkelijk ernst, welk eene wonderlijke en beklagenswaardige voorkeur gevoelt dan de Koning voor ministers, die het niet wenschen te zijn! Waarom voor het departement van buitenlandsche zaken steeds mannen uitgezocht, die, zich daartoe nimmer bestemden, wier studiën zich nooit rigteden op de diplomatie! Is dit het eenige vak, waartoe men noch opleiding noch ervaring behoeft, hetwelk men dus te beter [illegible] naarmate men er vreemder aan is? — Zijne Majesteit schijnt het te denken, [illegible] zijn er zelfs die eene bevestiging daarvan vinden, in de omstandigheid, dat Hoogstdezelfs kortstondige ministers van buitenlandsche zaken vervangen worden, zoodra zij zich een paar jaren aan het hoofd des departements hebben kunnen oefenen en zich den gang der zaken eenigermate hebben kunnen eigen maken. Zoo althans was het met den heer VAN KATTENDIJKE; zoo was het nu laatstelijk weder met den heer DE LA SARRAZ. Na een paar jaren dienst (voor zoo verre men 's heeren DE LA SARRAZ broddelwerk *dienst* kan noemen) werd deze vierde minister van buitenlandsche zaken ontslagen, en met het 8ste jaar der regering van WILLEM II, treedt Zijner Majesteits 5de minister van buitenlandsche zaken op. En deze vijfde minister, is het een diplomaat, ditmaal, of wel een zeer geleerde, ervaren in staats- en volkeren regt, gelijk Pruissen er eenen had aan ANCILLON, gelijk Frankrijk er eenen heeft aan den heer GUIZOT, en gelijk wij er eenen aan den heer THORBECKE konden hebben? — O neen: Zijner Majesteits keuze vestigt zich, wederom op eenen volstrekt oningewijden; de Koning vertrouwt thans het ministerie van *buitenlandsche* zaken aan eenen man, die zich steeds bepaalde bij de *binnenlandsche* administratie, aan den graaf VAN RANDWIJCK, die een paar jaar gouverneur van Drenthe, daarna een jaar gouverneur van Gelderland en eindelijk een jaar, met zeer weinig succes, minister van binnenlandsche zaken was.

In andere constitutionele landen ziet men soms mannen, vroeger vreemd aan eenigen tak van algemeen bestuur, eensklaps aan deszelfs hoofd plaatsen. Maar dit geschiedt dan om te voldoen aan de vorderingen van eene partij in de Kamers. Het is alsdan de meerderheid eener Kamer van Vertegenwoordigers of Afgevaardigden, van Senatoren, of Pairs, die een harer hoofden aan de kroon als minister aanwijst of opdringt. Doch in Nederland is dit geenszins het geval: geene volksvertegenwoordiging is ten dien aanzien lijdelijker dan de onze. In andere constitutionele landen, waar een homogeen ministerie bestaat, is de kroon in de keuze harer ministers, beperkt door verschillende consideratiën, die bij ons niet aanwezig zijn. In andere constitutionele landen, eindelijk, behoort niet alleen te worden gelet op de geschiktheid des ministers voor het departement 't welk men hem opdragen wil, maar ook op redenaarstalent. In Engeland, in Frankrijk *moet* de minister van buitenlandsche zaken een goed redenaar wezen: in Nederland is zulks onnoodig. In Nederland is eenvoudige, gezonde taal genoegzaam;

heeft men aldaar slechts een helder oordeel en de vereischte kennis van zaken, zoo behoeft er de minister van buitenlandsche zaken geene welsprekendheid. Ook schijnt dan daarop door WILLEM II bij de keuze zijner ministers van het bedoelde departement zeker niet meer acht gegeven, dan op hunne diplomatische ervaring; want was de baron VAN KATTENDIJKE geen redenaar, nog veel minder was het de heer DE LA SARRAZ; men denke slechts aan den onzin door laatstgemelde in de Kamer uitgekraamd, toen het gold de handelwijze der regering in de Turijnsche zaak te verdedigen! Evenmin kon men den thans, pleitseling tot diplomaat geïmproviseerden administrativen ambtenaar, graaf VAN RANDWIJCK, als redenaar beschouwen. Zijne »toevallige kinderen" — om niets anders te noemen — hebben hem ten dien aanzien eene vermaardheid gegeven die gansch niet roemrijk is. Evenmin als staatsmannen, dan als redenaars schitteren derhalve de ministers van buitenlandsche zaken welke onze tweede Koning benoemde.

Maar het is vooral hunne volstrekte onkunde en onervarenheid in zake van diplomatie, die ons benadeelen moeten en onze buitenlandsche belangen blootstellen aan de grootste gevaren. In anderen staten moge de minister van buitenlandsche zaken straffeloos praktische kennis van zijn vak ontberen; misschien kan hij aldaar wat hij aan ervaring mist door helder oordeel vergoeden; dáár vindt men een kernig georganiseerd departement; dáár zijn aan het ministerie kundige referendarissen, ervaren diplomaten, voormalige gezanten toegevoegd; mannen doorwrocht in de diplomatische wetenschap, geslepen in den diplomatischen stijl. Dáár kan zich de minister terstond alle verlangde inlichting verschaffen; dáár kan hij ieder oogenblik alle benoodigde hulp of medewerking inroepen. Wenden wij, bij voorbeeld, een oog op het Weener departement van buitenlandsche zaken, aan welks hoofd voorzeker geene kunde noch ervaring ontbreekt: wie zijn er werkzaam, wie kunnen er elk uur door den prins VON METTERNICH worden geraadpleegd? geen minder diplomaten dan de graaf FICQUELMONT, geweven ambassadeur te St. Petersburg, de baron BINDER, voormalig gezant te 's Hage, en bekend door zijnen gekuischten en geoefenden stijl; baron HUMELAUER, die meermalen namens het Oostenrijksch kabinet belangrijke handelsaangelegenheden te Londen en Berlijn ging behandelen; baron WERNER, mede een diplomaat van erkende kunde en groote werkzaamheid, en thans ook, om er nog eenen te noemen, die men almede te 's Gravenhage heeft leeren waardeeren: de graaf VON SENFT PILSACH, die onlangs het gezantschap van Munchen heeft verwisseld voor eene betrekking aan het departement van buitenlandsche zaken te Weenen. Zoo ziet zich de Oostenrijksche minister van buitenlandsche zaken omringd en ondersteund. En die minister van buitenlandsche zaken heet prins VON METTERNICH! Onze minister van buitenlandsche zaken, daarentegen, die gisteren JAMES DE LA SARRAZ heette, heden NAPOLEON VAN RANDWIJCK genoemd wordt, en morgen welligt graaf JAN VAN RECHTEREN zal heeten, wie licht hem in, wie ondersteunt hem aan ons departement?

De aldaar aangestelde ambtenaren, aan wier bekwaamheid als ondergeschikte ambtenaren, aan wier ijver men gaarne alle regt laat wedervaren, het zijn geen staatsmannen, geen diplomaten, bedreven genoeg in de hoogere politiek en diplomatie, doorwrocht genoeg in de kennis van onze handelsbelangen, om als het ware een raad van buitenlandsche zaken te kunnen daarstellen, om eenen min ervaren minister te kunnen leiden. Zeker omtrent de *details* van het departement, omtrent den loop van zaken, omtrent de hangende aangelegenheden zal de secretaris-generaal den minister kunnen inlichten, en moet er een stuk worden opgesteld, zoo zal de heer LECLERQ (de kundige zoon van den voormaligen secretaris-generaal) zulks behoorlijk voor den minister kunnen verrigten; maar waar is de man van grondige politische studie, van innige diplomatische ervaring, die den minister inlichten zal omtrent de moeijelijke punten van volkenregt, omtrent de betrekkingen zoo der staten als der kabinetten onderling, omtrent de verhouding onzer politiek tot die der vreemde landen, omtrent den waren aard onzer belangen, omtrent de wijze waarop dezelve best te bevorderen zijn?

Welk ambtenaar aan ons departement van buitenlandsche zaken heeft zich door blijken van politische studie bekend gemaakt? Wie heeft bewijzen van innige handelskennis (eene in Nederland zoo belangrijke wetenschap) gegeven? Wie hunner kent de vreemde hoven en kabinetten? Wie heeft in gemeenzamen omgang met vreemde diplomaten geleefd? Wie hunner is in de diplomatische gebruiken ingewijd?

Nog eens, men wil hier aan de ambtenaren van ons departement van buitenlandsche zaken volstrekt niet te kort doen, men wil hier hunne geschiktheid niet minder waardeeren dan het publiek, dan de regering, dan zij zelven; men bepaalt zich bij te doen opmerken, dat geen ambtenaar, die thans aan het departement van buitenlandsche zaken werkzaam is, of die aldaar, in de laatste jaren, aangesteld was, ooit, bij welke der veelvuldige wisselingen van minister ook, noch door het publiek, noch door de regering, noch door hem zelven op de lijst der eventuele ministers werd geplaatst.

Hoe dikwijls er ook gevraagd werd: wie zal minister van buitenlandsche zaken worden? nooit dacht iemand aan den secretaris-generaal den heer MAZEL; nooit werd er eenig ander ambtenaar des departements wat men heet *als minister gedoodverwd*. Ook vergist men zich vermoedelijk niet, wanneer men meent te kunnen verzekeren, dat noch de heer MAZEL, noch een der andere hoofdambtenaren des departements eenige aanspraak op de portefeuille maakt of zich eenigermate met de bedeeling derzelve vleit. En waarom niet? Waarom anders dan omdat zij zich niet op de hoogte gevoelen van wat tot een minister van buitenlandsche zaken wordt vereischt?

Welnu, iemand die zich niet op de hoogte gevoelt om zelf minister te zijn, hoe zou die eenen volstrekt onervaren, eenen van alle diplomatische kunde ontblooten minister, eenen uitgedienden artillerist of eenen administrateur, eenen heer DE LA SARRAZ of een graaf VAN RANDWIJCK, kunnen leiden? hoe zou hij hen in staat kunnen stellen te beantwoorden aan hetgeen Nederland van eenen minister van buitenlandsche zaken verwachten mag?

De heer VERSTOLK VAN SOELEN was in ieder opzigt het hoofd van zijn departement; hij was er de spil waarop alles draaide, het brein waaruit alles uitging. Bij zijne aftreding stond het departement in ieder opzigt hoofdeloos daar. Het vond geen stuurman aan den baron VAN KATTENDIJKE, die althans de verdienste had van zulks te erkennen, en vond er minder eenen aan den heer DE LA SARRAZ, die langen tijd behoefde om zulks in te zien; en hoe zou het er thans eene vinden aan den heer VAN RANDWIJCK, wiens diplomatische opvoeding nog geheel te maken is?

Hoe kan men verlangen dat de bevriende vreemde kabinetten in zoodanigen minister vertrouwen stellen? hoe kan men verwachten dat de min bevriende of afgunstige voor hem ontzag gevoelen?

Angstvallig ziet de natie steeds zoodanige optreding te gemoet; zullen de Staten-Generaal dezelve bij voortduring zwijgend toezien?

Advertentiën.

Het behaagde den Heer van leven en dood, heden mij en mijne Kinderen op het diepst te bedroeven, door het afsterven van mijn zoo innig geliefden Zoon *WILLEM* in den nog jeugdigen ouderdom van ruim 19 jaar. Zwaar treft mij dit verlies, daar ik in den nog jeugdigen ijvervollen Jongeling een teedergeliefde Zoon, trouwe hulp en mijne Kinderen een geliefden Broeder verliezen; diep getroffen staar ik hem na in die Gewesten des Vredes, in dewelke hij zoo ik mag vertrouwen is overgegaan; dit dan ook alleen met de gedachte dat het den Alwijze alzoo behaagde, vertrooste mij en lenige mijne diepe droefheid.

ARNHEM, den 22sten Januarij 1848.

Wed. *WM. SWAAN*
Geb. *ONSTINK*.

Mr. *W. H. TAAIJ*, Notaris te *Arnhem*, zal, ten Huize van den Kastelein *J. Pa. FLORISSEN*, aan de Steenstraat aldaar, op Donderdag den 10den Februarij 1848, des avonds ten 7 ure, doen inzetten, en [illegible] dier maand ten zelfder ure publiek verkoopen:

1o. Een hecht en sterk HUIS en ERVE, staande in de Pasteersteeg te *Arnhem*, Wijk D, No. 162, laatstelijk bewoond door wijlen Mejufvrouw de Weduwe *ROELOFS*. Dadelijk te aanvaarden.

2o. Een gebouw waarin onderscheidene WONINGEN, ERF en grooten TUIN daarachter, gelegen even buiten de Stad aan de Steenstraat, Wijk N, No. 143 tot 146; zeer geschikt door ruimte en ligging om bebouwd te worden.

3o. Eene WONING in de Langestraat, Wijk A, No. 260.

Nadere inlichtingen te bevragen ten Kantore van voornoemden Notaris.

† † † Ten overstaan van den Notaris *GODEFROY* te *Arnhem*, zal, op den 8sten en 22sten Februarij 1848, telkens des voormiddags om 11 uur, bij den kastelein *NAAF* te *Velp*, publiek en zonder beraad, worden geveild en verkocht;

1o. Eene WEIDE in het *Velperbroek*, genaamd *de Glazenmaker*, groot 4 Bunders, 30 Roeden, en 60 Ellen, palende noordwaarts aan de Gemeente Straat en overigens den *Langenwal* en de Heeren *BRANDSEN* en *AVELINGH*.

2o. Met beraad op den 22sten Februarij voormeld de daaropstaande PEPPELENBOOMEN.

† † † In het jaar 1800 acht en veertig, den vijf en twintigsten Januarij,

Heb ik ondergeteekende LAMMERT LAMMERS, Eerste Deurwaarder bij het Provinciaal Geregtshof van *Gelderland* te *Arnhem*, en wonende aldaar op het Land van de Markt, Wijk E, No. 87.

Ten verzoeke van:

I. Vrouwe ALEIDA CATHARINA FRANCISCA, Baronnesse VAN HOEVEL, Douairière van den Heer CLEMENS FREDERIK WILLEM, Baron VAN DER HEIJDEN TOT HOORNENBURG, Rentenierschе, wonende op den Huize *Suijderas*, Gemeente *Warnsveld*, en de heeren:

a. JOHANNES NEPOMUCENUS JUDOCUS HENDRICUS CANISIUS Baron VAN DER HEIJDEN, Rentenier, wonende op den Huize *Snijderas* voornoemd;

b. ALEXANDER ARNAUD JOSEPH CANISIUS, Baron VAN DER HEIJDEN, Rentenier, wonende op den Huize *Suijderas*, Gemeente voornoemd, en

c. Vrouwe ALEIDA CATHARINA MARIA ERNESTINA Baronnesse VAN DER HEIJDEN, Douairière van den Heer CLEMENS, Baron VAN HOEVEL, wonende op den Huize *Wezeveldt*, onder de Gemeente *Voorst*.

De sub letters *a*, *b* en *c* vermelden, voor zoo veel noodig in hunne betrekking van eenige erfgenamen van wijlen hunnen sub I gemelden Vader, en welke hervat hebben op de laatste gedingstukken, het na te melden regtsgeding, door hunnen gemelden Echtgenoot en Vader, als in huwelijk hebbende de eerste appellante, aangevangen, en hetwelk door zijn overlijden gestuit was,

II. Jonkheer Mr. JAN ANTOON CHRISTIAAN ARNOLD VAN NISPEN VAN ZEVENAAR, lid der Ridderschap en Staten van *Gelderland*, Districts-Commissaris van *Zevenaar*, wonende op den Huize *Zevenaar*, als in huwelijk hebbende Vrouwe ISABELLA Baronesse VAN HOEVEL;

III. Jonkheer Mr. CAREL EVERHARD JOSEPH FRANS VAN NISPEN VAN PANNERDEN, *Lid* der Ridderschap en Staten van *Gelderland*, Burgemeester van en wonende te *Zevenaar*, als in huwelijk hebbende Vrouwe MARIA CHRISTINA, Baronesse VAN HOEVEL; en

IV. Jonkheer LODEWIJK CAREL JACOB VAN NISPEN, Lid der Ridderschap en Gedeputeerde Staten van *Gelderland*, wonende te *'s Heerenberg*, welke allen woonplaats kiezen ten huize van ALLARDUS BOONZAIER Az., Procureur bij het Provinciaal Geregtshof van *Gelderland*, wonende te *Arnhem*, in de Koningstraat, F, No. 38, die voor de Appellanten zal occuperen;

Aan

Jonkheer OSWALD PETER Ridder VAN DER RENNE, vroeger gewoond hebbende in de Gemeente *Bergh*, doch wiens verblijf- of woonplaats binnen het Koningrijk onbekend is,

Beteekend,

Eene acte van verstek, den negentienden Januarij 1800 zeven en veertig, door het Provinciaal Geregtshof van *Gelderland*, Kamer voor Civiele Zaken, tegen den beteekende verleend en te *Arnhem* geregistreerd, en den beteekende wijders ten tweeden male

GEDAGVAARD:

Om te verschijnen op Woensdag den vijfden April 1800 acht en veertig, des voormiddags ten elf ure, ter civiele rol van het Provinciaal Geregtshof van *Gelderland*, zittende binnen *Arnhem*, in het Paleis van Justitie, ten einde gezamenlijk met de Requiranten en de overige geïntimeerden voort te procederen, op het appel door de requiranten bij de eerste dagvaarding van elf November 1800 zeven en veertig voor het gemeld Geregtshof ingesteld.

En vermits des Gedaagdes verblijf- of woonplaats binnen dit Koningrijk onbekend is, zoo heb ik een afschrift van dit Exploit aan de hoofddeur van de Gehoorzaal van het voormeld Geregtshof van *Gelderland* binnen *Arnhem* aangeplakt, en een tweede afschrift van dit Exploit, alsmede van de bovengenoemde Acte van Verstek, overgegeven aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij datzelfde Geregtshof. Exploit doende in het parket van den Heer Procureur-Generaal en sprekende aldaar met den Edel Groot Achtbaren Heer Mr. WILLEM STAATS EVERS in persoon, die het origineel met gezien heeft geteekend, zullende bovendien dit exploit door mij worden overgegeven ter aankondiging in de *Arnhemsche Courant*. De kosten zijn: zes gulden een en negentig en een halve cent, behalve de Annonce in de *Arnhemsche Courant*.

(Get.) L. LAMMERS, *deurw.*
Voor getrouw afschrift,
L. LAMMERS,
[illegible]

Gezien door ons Procureur-Generaal bij het Provinciale Geregtshof van *Gelderland*.
Arnhem den 25sten Januarij 1848.
(Get.) W. STAATS EVERS.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 24 januari 1848.

De graanmarkt alhier was heden wederom van zeer weinig beteekenis. Zuivere *Hooglandsche Tarwe* was niet ter markt; voor *Inlandsche* en *Cleefsche* werd *f* 9 à *f* 10.50 naar kwaliteit besteed. — *Rogge* is van *f* 6 à *f* 6.60 traag afgegaan, ofschoon de aanvoer zeer klein was. — *Gerst* vond tot vorige prijzen koopers, van *f* 5 à *f* 5.50. — *Boekweit*, bij geringe aanvoer, traag afgegaan van *f* 6.75 à *f* 7.25. — *Haver* werd van *f* 2.50 à *f* 3.25 verkocht, doch bleef vrij al wat onverkocht over. — In andere artikelen is niets omgegaan.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 25 Jan. 1 El 0 Palm 7 Duim; gew. 4 D. gev. 0 D.

Te Arnhem, bij [illegible], Boekdrukker.